

ตอนที่ ๓๓ เดิม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๓

ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งเริ่มแต่มาตรา ๑๑ ทวิ ซึ่งค้างการพิจารณาอยู่ต่อไปจนจบร่าง และในวาระที่ ๓ ตกลงมติให้ใช้เป็นกฎหมายได้ และให้นำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาคือไปตามรัฐธรรมนูญ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๕๕ นาฬิกา

เจริญ มั่นชาติ

เลขาธิการรัฐสภา

ครั้งที่ ๑๔/๒๔๗๓ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๓

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนถาวรเปิดประชุม และอนุญาตให้ตั้งมารักดงสภาผู้แทนตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีได้รวม ๕ กระทู้ คือ

๑. กระทู้ถามต่อจนของนายทองดี อิดด์ราชวิน (เชียงใหม่)

เรื่อง ราษฎรได้รับความไม่ปลอดภัยจากรถยนต์

ตอนที่ ๓๓ เล่ม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๓

๒. กระทู้ถามของหุดองวังมโหระทึกตคาม (นครราชสีมา) เรื่อง ปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่

๓. กระทู้ถามของนายชวด ทองโรจน์ (มหาสารคาม) เรื่อง การดำชาวนนทบุรี

๔. กระทู้ถามของนายชวด ทองโรจน์ (มหาสารคาม) เรื่อง การปรับปรุงฐานะเดิมียนตรา

๕. กระทู้ถามของนายยงยุทธ พิงภพ (อุบลราชธานี) เรื่อง การสร้างทางวิ่งเครื่องบินที่ดอนเมือง ซึ่งได้มอบให้นายสุวัฒน์ พุนตาก (ร้อยเอ็ด) เป็นผู้ถามแทน

โดยที่กรมการเปลี่ยนแปลงระเบียบภาวะ จึงได้ดำเนินการประชุมครั้งต่อไป

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนเสนอให้ที่ประชุม พิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมและปรึกษาของสภาผู้แทนพ.ศ. ๒๔๘๓ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างเสร็จแล้ว

ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างข้อบังคับฉบับนี้ และสั่งให้คณะกรรมการวิสามัญมีจำนวน ๘ นายพิจารณา ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

ตอนที่ ๓๓ เดิม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๓

๑. พลโท ชิต มั่นคิดบัว ดีนาตโยจาวักษ์ (พระนคร)
๒. นายประเสริฐ บัณฑิตคุณ
๓. นายเกษม บุญศรี (นครสวรรค์)
๔. นายภู่ นาวรังดี (นครพนม)
๕. หาดวงนรกิจบริหาร (ฉะเชิงเทรา)
๖. นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร)
๗. นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์)
๘. หาดวงอรพตพรพิศาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

การอุตสาหกรรม

๙. นายเสวตร เบียมพงค์दानต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนเสนอให้ประชุมพิจารณาพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยภาษีเรือ โรงงาน ตัก แผล พ.ศ. ๒๕๑๓ (เสนอโดยคณะรัฐมนตรี)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ได้แถลงถึงความประสงค์ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความสำคัญว่าเนื่องจากภาษีเรือ โรงงาน ตัก แผล เป็นภาษีที่เก็บมาตั้งแต่สมัย

ตอนที่ ๑๓ เดิม ๖๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๓

รัชกาลที่ ๕ จุฬาลงกรณ์ ๑๒๓๒ เป็นภาษีที่เก็บค่าธรรมเนียมและเก็บใน
ท้องถิ่นนอกเขตเทศบาลนครเพาะรวงแห่งและเป็นส่งน้อยไม่ทั่วไป
การเก็บภาษีแก่บุคคลบางท้องถิ่นไม่ทั่วไปนั้น ไม่เป็นธรรมเนียมแต่เดิม
และเงินที่เก็บได้ จึงสมควรยกเลิกการจัดเก็บภาษีเรือ โรงงาน ดัก
แพ เด็ด

เมื่ออภิปรายกันแล้ว ที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ โดยที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอขอให้พิจารณารวดเดียว
ซึ่งที่ประชุมอนุมัติ จึงได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใน
วาระที่ ๒ ลงจบร่าง และในวาระที่ ๓ ลงมติให้ใช้ร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ได้ และให้นำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสนอต่อ
วุฒิสภาเพื่อพิจารณาคัดไปตามรัฐธรรมนูญ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๕๕ นาฬิกา

เจริญ บัณฑโร

เลขาธิการรัฐสภา